

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVĚR ȘI LUMINĂ

JUSTIȚIE ȘI LIBERTATE

Director: **PETRE BORȘ**

ABONAMENTUL

Pe an. . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 »
Pe 3 luni . . . . . 8 »

Studentii plătesc pe jumătate.

Pentru străinătate se adaugă portul.

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERDISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

No. 35, STRADA COLȚEI, No. 35

Un număr vechi 2 Lei.

SUMAR:

Despre alcoolism: Discurs ținut de D-nu procuror general *Bastachi* de pe lângă Curtea de Apel din Galați, cu ocaziunea deschiderii anului judecătoresc 1894—1895.

Codul Comercial: Despre falimente (urmare No. 56 de D-nu C. N. *Toneanu*).

Jurisprudența română:

Inalta Curte de Casație, secția II-a: *Maria Chirovici și H. Chirovici* cu *Mândica P. Enciulescu*.

Curtea de Apel din Galați, secția I-a: *C. Nicolovitz* cu *Ștefan Panait*.

Tribunalul de Mehedinți secția II-a, *N. Burileanu* cu *Casieria generală de Mehedinți*.

Diverse.

deschiderea vre-unui stabiliment de băuturi spirtoase pot face o cerere înaintea consiliului executiv. Autorizațiunea sașă patentă nu se acordă de cât acelor, cari au justificat că sunt majori sașă emancipați și cetățeni, că se bucură de drepturile civile și politice, că se bucură de o bună purtare și că au avere cel puțin de patru ori valoarea patentei anuale. Se refușă patentii sașă autorizațiunea celor cari sunt în stare de faliment și celor cari au fost condamnați mai mult de trei ori pentru contravențiune la legea asupra stabilimentelor de băuturi spirtoase. În fine să cere pentru localul destinat băuturilor spirtoase oare-și cari condițiuni igienice.

Sub pedeapsă de 5 până la 20 lei amendă le este interzis cărciumarilor să primească în stabilimente persoane cărora autoritatea locală le-a oprit frecventarea cărciumilor, după cum face dovadă lista comunicată lor, și care trebuie să fie lipită în localul cărciumei. Asemenea le este interzis să primească copii, care frecventează școala, fără de a fi însoțiți de rude sașă tutore și de a da de băut indivizilor, cari primesc ajutor de la asistența publică.

Sub aceeași pedeapsă de la 5 la 20 lei, le este oprit și vânzarea băuturilor falsificate, sașă în vase care nu au capacitatea stabilită prin lege.

Sub pedeapsa de la 4 până la 10 lei li se interzice de a avea stabilimente deschise la orele prohibite, sașă în zilele de duminică și sărbători în timpul serviciului divin.

În fine cărciumarilor le este închisă or ce acțiune pentru plata cheltuelilor făcute pe credit în stabilimentele lor de acei ce se dedau beției. Cărciumarul răspunde de toate faptele comise de familia sa sașă de servitori săi în exercițiul comerțiului băuturilor spirtoase.

Consiliul executiv poate în cazuri grave și urgente să închidă provisoriu or ce stabiliment de băuturi spirtoase. Același drept îl are și prefectul dar atuncea deciziunea prefectului este supusă apelului înaintea consiliului executiv.

În fine o măsură salutară era prevădută prin lege și anume că numărul stabilimentelor de băuturi spirtoase trebuia să fie fixat de autoritățile cantonale. Cu această dispozițiune s'a putut pune o stavilă înmulțirii numărului cărciumilor.

Din nenorocire constituțiunea federală din 1874, garan-

DESPRE ALCOOLISM¹⁾

DISCURS

ținut de d-l procuror general *I. T. Bastachi* de pe lângă Curtea de Apel din Galați, cu ocaziunea deschiderii anului judecătoresc 1894—1895.

(Urmare 2).

Elveția

Cele 22 cantone a le confederațiunei elvețiene au legi și regulamente speciale referitoare la rugularea comerțiului și a stabilimentelor de băuturi spirtoase. Viciul beției nu se pedepsește, dar în unele cantoane sunt luate măsuri și contra acelor, cari fiind în stare manifestă de beție prin conduita lor scandaloasă pot tulbura liniștea publică.

Indicând toate dispozițiunile cele mai importante a legii (4 Iunie 1852) din cantonul Berna, unde se află reședința adunării federale, vom releva din legile celorlalte cantoane, dispozițiunile care presintă un interes oare care.

În cantonul Berna, comerțiul cu ridicata al băuturilor spirtoase este liber, iar comerțiul cu amănuntul este supus unei patente care variază de la 800 la 1000 franci.—Or cine voește să deschiză un otel, restaurant, cafenea, cărciumă și or ce deposit de băuturi spirtoase în care se consumă aceste băuturi, trebuie să obție autorizațiunea de la directorul afacerilor de interne, după avisul autorității comunale.—Cei cărora li se refușă

¹⁾ A se vedea numărul trecut.

tând liberul exercițiu al comerțului și al industriei, a produs cea ce mulți oameni prudenți au prevestit și anume: înmulțirea într'un mod înspăimântător al cărciumilor.

În anul 1877, poporul Svițerean chemat să se pronunțe asupra unei legi prin care «numărul normal» al cărciumarilor se limita, a respins acea lege: Resultatul acestui plebiscist a fost că în cantonul Berna de la data votării constituitei celei noi din 1874, când numărul patentelor era de 1449, a mers tot crescând din an în an, fiind în anul 1875, patentați 1808 și în anul 1876, patentați 1918, cea ce face o cărciumă pentru 310 locuitori. Această stare de lucruri îngrijă așa de mult direcțiunea afacerilor din lăuntru că, cele mai aspre măsuri se luară în cea ce privește condițiunile cerute pentru acordarea patentelor și autorizațiilor.

În anul 1876, în urma acestor măsuri, 20 de cereri pentru autorizare de a deschide cărciumi în cantonul Berna, au fost refuzate și toate apelurile făcute de postulanți au fost respinse!

Dacă numărul crescând al cărciumilor constituia o calamitate pentru Elveția, nu mai puțin însă, după cum afirmă în 1874 în raportul său domnul Bodenheiner, directorul afacerilor din lăuntru, un pericol și mai mare era faptul înmulțirii alambicurilor, de ce mi, cea ce denotă că cei mai mulți din cultivatori destilau singuri produsele lor; ast fel că mai toți aveau la îndemână substanța toxică, care distruge organismul, deprimă inteligența, conrupe și demoralizează poporul muncitor.

În 1874 consiliul cel mare primi două petițiuni: una făcută de casa centrală a societății săracilor din districtul Courte-lary, și a doua în numele asociațiunii cantoanelor constituită în scopul de a combate alcoolismul. Ambele aceste petițiuni cereau cu insistență o lege represivă asupra beției.

În ședința din 31 Martie 1875, a marelui consiliu unde s'au desbătut aceste două cereri, s'a trecut la ordinea zilei fără a se lua nici o decisiune, lăsându-se ca la revisuirea codului penal să se prevadă penalități contra beției. Din acel moment consumațiunea alcoolului a mers crescând așa că pe când în 1874 în cantonul Berna consumațiunea se ridicase la 4,496,167 litruri, adică 13 litruri și 57 centi-litruri pentru fie-care consumator adult, (populațiunea cantonului fiind de peste 500,000), în al doilea an, adică în 1875, consumațiunea a luat proporțiuni enorme, ridicându-se la 6,502,287 litruri, adică 19 litruri și 63 centi-litruri pentru fie-care consumator adult.

După o dispozițiune salutară din codul civil a cantonului Bernei, acel ce se deda viciului beției (art. 526 cod. civ.) și și risipește averea poate fi pus sub tutelă și a fi privat tot o dată de drepturile sale politice.

În cantonul *Friburg*, or cine se deda obișnuit la beție și prin acest fapt compromitea averea sa, se pronunța contra delinquentului interdicțiunea civilă și interdicțiunea de a frecventa cărciumile. Această decisiune judecătorească este publicată în jurnalul oficial, la care toți trebuiesc fie abonați sub pedeapsă de a-

mendă de la 10 până la 40 lei pentru fie care contra venție. Pe lângă interdicțiunea pronunțată, decisiunea mai prevede privarea dreptului de vot, de a fi tutore și consilier comunal. Aceste măsuri riguroase luate adesea ori contra diligenților au produs roade, căci s'au vădut cărciumari, cari după cât va timp de interdicțiunea drepturilor menționate să se îndrepte și să revie la sentimente mai bune. În fine codul penal al cantonului *Friburg* promulgat în 1873, art. 461 § 4 pedepsește pe acel ce a cauzat în stare de beție un scandal, cu amenda de la 10 până la 50 lei, sau cu 4 până la 10 zile închisoare.

În cantonul *Thurgoviei*, cei coprinși de patima beției și cari nu se pot îndrepta, pot fi închiși până la 2 ani cel mult în niște asiluri numite „Zwangsarbeitsanstalt“ unde sunt supuși la un tratament și la lucru pentru a-i obișnui a duce o viață liniștită și producătoare lor, când vor eși din acel azil.

În cantonul *Geneva*, este oprit restauratorilor, cafegiilor, băcanilor și cărciumarilor de a da de băut copiilor de vârstă de mai puțin de 16 ani, și beția simplă, anume faptul că cineva este găsit pe strade publice în stare de beție împiedicând circulația sa și provocând scandal se pedepsește cu pedepse polițienești.

În cantonul *Bâle*, legea penală din 1872 pedepsește cu amendă până la 100 franci sau cu două săptămâni arest cel mult, pe cărciumarul care primește în stabilimentul său copii mai mici de 12 ani și cari procură tinerilor, de mai puțin de 18 ani, jocuri la noroc. Aceiași pedepsă este pronunțată și contra or căruia va ademeni școlari sau tineri spre desfrânări și beție. Cei găsiți în stare de beție cari fac scandal, vor putea fi închiși provizoriu și în cas de recidivă în cursul anului, condamnați la 8 zile închisoare și supuși în acest timp la regimul pâinei și a apei. Vizitiul care fiind în stare de beție nu poate conduce caii înhamate la trăsura este pebepsit cu amendă de 30 lei, și în cas de recidivă cu amendă până la 50 lei sau până la o săptămână închisoare.

În fine acei cari dedați viciului beției sunt incorrigibili pot fi internați în case de corecțiune și supuși la lucru.

În cantonul *Appenzell*, autorizația dobândită pentru deschiderea unui stabiliment de băuturi spirtoase este temporală și nu poate fi dată de cât pe un an, la expirațiunea căruia se reînnoește, dacă debitantul ce a obținut-o nu este căzut în greșeală. Sunt pedepsiți acei ce se deda viciului beției cu amendă de la 5 până la 10 lei în folosul săracilor, și în caz de recidivă cu amendă până la 50 lei sau cu închisoare până la 8 zile.

Cărciumarului, care cu ocaziunea unei anchete criminale refușă de a da pe față numele vre unii prevenit, care i este cunoscut, i se poate interzice dreptul de a mai ține cărciumă deschisă, până ce nu va da justiției numele aceluia ce l cunoste.

În cantonul *Uri*, este oprit în cărciumi toate jocurile cari au de scop a provoca la consumarea de spirtoase și se pedepsește atât cărciumarul cât și or cine

provoacă și dă de băut oamenilor cari sunt în stare de beție.

În 1886 sa introdus monopolul spirtoaselor.

Belgia

Vânzarea băuturilor spirtoase este liberă și nesupusă vre unei autorizațiuni. Fie care cetățean poate deschide o cârciumă fără nici o formalitate și fără a fi supus vre unei condițiuni, destul să plătească dreptul de patentă. Or ce dispozițiuni relative la poliția stabilimentelor de băuturi spirtoase se iaș prin regulamente de comunele respective. Legea din 1887 pedepsește beția.

Olanda

Comerțul băuturilor spirtoase cu ridicata și în detaliu este liber și supus numai patentei. Fie care comună prin regulamente și ordonanțe locale aș luat dispozițiuni referitoare la poliția stabilimentelor de băuturi spirtoase. La Haga, capitala Olandei, există un regulament care impune celor cari voesc să deschiză un stabiliment să înștiințeze în timp de 8 zile poliției despre voința lor, sub pedeapsă de 10 florini (21 lei). Tot după acest regulament este oprit, sub pedeapsă de amendă de la 1 fiorin până la 10 fiorini, de a se prezenta pe strade sau alte locuri publice în stare de beție. De asemenea este oprit a se da de băut copiilor internați în ospiciu de bine facere. În fine în mai mult de 100 comune, prin ordonanțe, se pedepsește beția.

Germania

Marea consumațiune a băuturilor spirtoase în această țară, sau mai bine în diferitele state cari compun astăzi imperiul German, a dat de gândul încă de timpuriu legiuitorului, și s'a grăbit să edicteze pedepse contra acelor, cari abusaș de băuturile spirtoase și contra debitantilor, cari incurgiaș viciul beției. În vechime, în unele state, debitul spiritului era chiar interzis, așa în 1582 și 1606 la Francfort; în 1652 în Suabia, și în 1695 în Osnabruck. Astăzi codul penal al imperiului German, conține dispozițiuni cari tind la înfrânarea alcoolismului și beția este pedepsită cu închisoare polițienească de la una zi la 6 săptămâni.

Acei cari nu se pot corige și dac familiile lor la miserie din cauza viciului beției, vor putea fi întrebuințați sau în închisoare sau în afară, la o muncă apropiată cu pozițiunea lor socială, iar după expirarea acestei pedepse, vor putea fi internați timp de două ani cel mult în case speciale unde sunt supuși la o muncă continuă.

După acest cod contrariu dispozițiunilor vechiului cod prusian, recidiva nu este considerată ca o cauză agravantă.

Comerțul băuturilor spirtoase este supus unei autorizațiuni acordată de autoritățile administrative din fie care stat.

Or ce abatere la regulamentele și la ordonanțele relative la orele de deschiderea și închiderea stabilimen-

telor de băuturi spirtoase, la închiderea acelorăș stabilimente la anumite ore în zile de sărbători și duminici, la admiterea în cârciumi a acelor cari sunt arătați de autoritățile comunale polițienesci ca opriti de a frecventa acele stabilimente, etc. este după codul penal al imperiului pedepsit cu amendă; pe lângă această pedeapsă apoi regulamentele unora din state confederate mai pedepsesc cu amenzi și închisoare polițienească de a servi de băut copiilor mai mici de 14 ani.

Codul civil prusian precum și cel Saxon, prevăd ca o cauză a desfacerei căsătoriei, viciul beției, așa că soțul în contra căruia s'a pronunțat o separațiune de corp și de bunuri, din cauza beției, dac la expirarea timpului cât a fost fixată separațiunea, unul din soți continuă a fi dominat de viciul beției în cursul anului, soțul inocent poate obține desfacerea căsătoriei. Tot după o dispozițiune a codului civil German, dispozițiune care este remasă din dreptul roman și care se aplică și în multe alte state din imperiu, „pater familias“, în contra căruia, din cauza viciului beției a existat o sentință condamnătoare la închisoare polițienească, pe care a făcut-o, și cu toate acestea a continuat a se deda la beție, compromițând astfel onoarea familiei, averea și creșterea copiilor, i se ia dreptul de a administra averea sa și de a supraveghea creșterea copiilor. După codul civil Saxon (art 1802), când părinții desfrânați și bețivi nu se ocupă cu creșterea și educațiunea copiilor și pun în pericol existența morală și physică a acestor ființe, tribunalul tutelilor, după avisul consiliului de familie, va lua cuvenitele mesuri pentru creșterea copiilor și administrarea averei. Aceleași dispozițiuni sunt luate contra părinților bețivi de legile marelui ducat Sax Weimar.

Danemarca

Dreptul de a deschide o cârciumă în comunele rurale nu aparține or căruia. Or ce cerere trebuie să fie adresată autorității comunale care este chemată să se pronunțe. În urma avisului favorabil al autorității comunale statul dă autorizația. În comunele urbane, înainte de 1873, în virtutea legii asupra comerțului, or cine putea deschide un stabiliment de băuturi spirtoase. Această libertate a făcut ca numărul cârciumilor să se înmulțească peste măsură. Ca remediū acestui rău s'a făcut legea din 23 Mai 1873 prin care se dispune că, acela ce voesc să deschiză o cârciumă, trebuie să justifice că nu a fost condamnat la închisoare sub regimul pâinei și al apei (pedeapsă mai aspră de cât cea a închisorii polițienesci din scara pedepselor din codul penă din Danemarca), să nu fi fost condamnat pentru crimă vagabondagiū sau cerșetorie. În fine tot prin legea din 1873 autoritățile comunale aș dreptul de a restrânge numărul cârciumilor. Patenta ce cârciumarii plătesc este mai mare de cât patenta or căruū alt comerț.

Legea din 1876, asupra repausului public în timpul sărbătorilor, dispune că pe lângă celelalte prăvălii care trebuie să stea închise de la 9 ore dimineața până la 4 ore seara, sunt și cârciumile, care trebuie să fie închise și ele în acel interval de timp. Contravențiun-

nile la aceste dispozițiuni sunt pedepsite cu amendă de la 1 până la 100 coroane (de la 1.40 fr. până la 140 fr.) și în cas de recidivă autorizațiunea dată poate fi înlăturată.

Printr'o ordonanță de poliție din Copenhaga (1869) se interzice cărciumarilor, sub pedeapsa unei amenzi, de a servi băuturi spirtoase copiilor. Nici o dispozițiune penală nu există însă contra cărciumarilor cari dau de bătut celor cari sunt în stare manifestă de beție.

Aceste măsuri represive contra beției sunt atât de insuficiente în Danemarca, că viciul beției și numărul stabilimentelor spirtoase, au luat așa de mare proporțiune, că guvernul, preocupat de pericolul ce amenință țara, a propus în Cameră ca să se pue o taxă mare asupra spirturilor. Această propunere însă nu a putut fi admisă de camerele legiuitoare, în dauna populațiunei muncitoare.

Suedia

Această țară este cea d'întâiu care a căutat, atât prin mijloace legale cât și prin inițiativă privată, să lupte contra progresului alcoolismului. Intr'adevăr, grație unor legi severe și bine întocmite precum și unor instituțiuni de temperanță solid organizate și datorite inițiativei private, efectele desastroase a viciului beției au fost îngrădite și rezultate foarte satisfăcătoare, pentru binele poporului, au fost obținute. Un element puternic care a înlesnit legiuitorului și inițiativei private la moralizarea masei populare este de sigur instrucțiunea publică obligatorie, care în această țară încă de la 1683 a fost înscrisă în legile ei fundamentale (97% din locuitorii acestei țări știu a scri și a citi). Ținta principală ce a avut legiuitorul Suedez pentru a aduce o lovitură simțitoare alcoolismului se poate resuma în următoarele două puncte: I-i) reducerea consumațiunei băuturilor spirtoase prin percepere de taxe mari asupra consumațiunei și a fabricațiunei, și II-a) reducerea fabricelor și a stabilimentelor de băuturi spirtoase la un număr normal. Aceste două principii fundamentale ale legii au dat roadele cele mai simțitoare. Ast-fel, pe când înainte de 1855 fabricațiunea anuală a alcoolului se ridica în Suedia la 36,000,000 de kanore (un kanor echivalează cu mai mult de cât 2 litruri și $\frac{1}{2}$), după aplicarea legii fabricațiunea și consumațiunea a scăzut așa de mult că în 1876 nu se urca de cât la 14,000,000 kanore. Aceiași proporție găsim și la numărul fabricelor de băuturi spirtoase, căci pe când înainte de 1855 funcționau mai multe mii, în 1876 nu mai existau de cât 50 de fabrici mari, toate supuse unui control riguros.

În ceea ce privește debitele de băuturi spirtoase legea din 1874, modificată de legea din 1875, a adus o reglementare care merită de a fi cunoscută.

Comerciuul băuturilor spirtoase este împărțit în trei categorii: 1) comerțiuul cu ridicata (en gros) nu este supus nici unei reglementări, însă legea fixează minusul cantității (100 kanore) ce poate fi vîndută fie-cărui cumpărător; 2) comerțiuul mai mic cu ridicata (demi-

gros), adică vînzarea nu mai puțin de 15 kanore, fie cărui cumpărător, și 3) comerțiuul cu amănuntul adică nu mai puțin de $\frac{1}{2}$ kanor.

Comercianții din aceste trei categorii trebuie să obțină o autorizare, și ei nu pot, sub pedeapsă de la 30 până la 60 kronori (1 fr. 30) amendă, să vînză cantități mici de băuturi spirtoase pentru a fi consumate în stabilimentele lor sau afară.

În caz de recidivă pedeapsa este amenda îndoită și pierderea dreptului de licență. Faptul din partea acestor comersanți de a vinde cantități mai mici cumpărătorilor, de cât acela pentru care au obținut autorizarea, se pedepsește cu amenda de la 30 până la 60 kronori. Ori-ce vînzare ilicită este pedepsită cu amendă de la 30 până la 60 Kronori, care în caz de recidive succesive se urcă de la 60 până la 120 kronori, de la 120 până la 140 kronori, și în fine la închisoare de la 2 luni la un an, și confiscarea materialului și a băuturilor, plus plata taxei licenței pentru cantitățile vîndute fără autorizație. Dacă aceste contravenițiuni s'au comis în ziua de sîrbătoare, pedeapsa pentru acest fapt este amenda de la 15 la 30 kronori, independent de pedepsele sus menționate la care poate fi condamnat contravenientul.

O a patra categorie de comersanți de băuturi spirtoase este aceia care se numește debitantii de licheururi spirtoase în cantități mai mici de cât o jumătate kanor. În aceste debite, în care consumațiunea băuturilor spirtoase se face pe loc, debitantii sunt obligați să aibă restaurațiunii. În fine în Suedia nu există stabilimente destinate numai pentru consumarea băuturilor spirtoase.

Autorizațiunea, nu se acordă de Prefect sau de consiliul municipal, celor ce voesc să facă comerțiuul spirtoaselor, de cât dacă au bune antecedente, se bucură de o bună purtare și au o instrucțiune suficientă (scris și citit). Sub nici un cuvînt funcționarii și farmaciașii nu pot obține vre o autorizație pentru a deschide vre un stabiliment de băuturi spirtoase. Autorizațiunile în oraș se acordă, pentru comerțiuul spirtoaselor pe timp numai de un an, și pentru comerțiuul cu amănuntul mai puțin de jumătate kanor, autoritatea comunală la începutul lunii lui Aprilie presintă prefectului o listă a tuturor comercianților și debitantilor de băuturi spirtoase a căror licență va expira la termenul fixat, și face un raport asupra debitelor noi ce se simt necesitate a se autoriza de prefectură, indicînd tot odată despărțirile unde ar trebui instalate noile debite. Toate licențele se pun la licitație, fixându-se ca preț de la care se va face licitarea, pentru comerțiuul (demi gros) suma de 424,80 și 679 fr. 68 pentru licențele de debit cu amănuntul; aceste sumi sunt calculate ca minimum produsului vînzărilor băuturilor spirtoase pe un an.

Pentru autorizațiunile debitelor die comunele rurale formalitățile sunt mai aceliași cu deosebire că sunt mai simple.

Pe lângă toate aceste măsuri cari ti d la micșorarea numărului cărciumilor, apoi legiuitorul Suedez, prin diferite dispozițiuni, a încurajat fondarea în orașe a

monopolului băuturilor spirtoase în favoarea societăților de bine-facere. Aceste societăți au de scop de a micșora numărul debitelor, de a da spre consumare numai băuturi spirtoase curate și bine rafinate, și de a întrebuița câștigul la instalarea caselor de temperanță și de utilitate publică.

În zilele de duminică și sărbători vânzarea (demi gros) și în detaliu, în orașe și în sate, este oprită cu desăvârșire sub pedeapsă de 10 până la 50 kronori amendă. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește faptul de a servi băuturi celuia ce se află în stare de beție și faptul de a servi băuturi spirtoase minorilor. Orice pedeapsă este îndoită îndată ce contravenientul este un funcționar public.

Orice acțiune din partea comercianților pentru plata consumațiilor spirtoase făcute în debite sau în magazie, în detaliu, este oprită. Toate aceste prescripțiuni și alte de un interes secundar (pe care nu le anunță), edictate în 1874 și 1875, sunt complinite cu diferite alte reglemente și măsuri comunale și polițienesci. Beția este aspru pedepsită.

Norvegia

Legislațiunea norvegiană, asupra băuturilor spirtoase și asupra poliției stabilimentelor acestor băuturi, se aseamănă foarte mult cu cea a Suediei; mici diferențe o caracterizează și care sunt următoarele: 1°) În sate dreptul de licență pentru debite în care se vînd cantități mai mici de 40 litre alcool, nu se poate acorda de cât de regele; 2°) Pedepsele sunt mult mai grave atît în ceea ce privește amenda, care poate să se urce până la 800 kronori, cât și în cea ce privește închisoarea, care poate fi dată până la 3 ani în cas de recidive succesive; 3°) Dreptul de licență pentru băuturi alcoolice în orașe nu poate fi acordat mai mult de cât pentru 5 ani, iar pentru cele-lalte băuturi ca: vin, cidru, bere etc. dreptul de licență nu poate trece peste 3 ani.

Rusia

De mult timp guvernul rusesc a căutat să pue în fiu viciului beției atît de răspândit în toate clasele poporului rusesc. Mai multe legi și regulamente sunt în vigoare pentru a reprima viciul beției și a reglementa stabilimentele băuturilor spirtoase.

Dreptul de licență se acordă pe timp de 4 ani celor care se bucură de o bună purtare. Să refușă celor care au vre-o condamnățiune sau chiar acelora care, fiind achitați, au lăsat în spiritul magistraților un dubiu despre culpabilitatea lor.

Acela ce va deschide un stabiliment de băuturi spirtoase fără autorizare, va trebui să plătească dreptul de licență cuvenit, plus amenda care reprezintă valoarea dreptului de licență; în cas de recidive succesive va plăti ca amendă îndoit dreptul de licență și va fi condamnat la închisoare de la 4 la 8 luni, plus că va pierde și dreptul de a mai deschide vre un debit de băuturi spirtoase.

Cel ce va vinde băuturi pe credit va pierde orice drept de a reclama, va fi obligat să restituie orice a-

manet care-l va fi oprit pentru garantarea plății consumațiunei ne plătite. Cei ce vor vinde băuturi falsificate vor fi pedepsiți cu amendă îndoită valoare a patentei.

Or-ce cărciumar care va fi lăsat pe un consumator să iasă din stabilimentul său într'o stare de beție așa de gravă ca singur să nu poată să se conducă fără pericol, va fi condamnat, dacă acel consumator a fost prădat pe drum, sau s'a rănit, sau i s'a întamplat ceva daunător, să-i plătească valoarea lucrurilor furate și toate cheltuelile ocașionate cu căutarea lui.

Vînzarea băuturilor spirtoase nu este permisă în zilele de sărbători și la distanțe oare-care de biserică, școli și alte edificii publice. Este oprit și aspru pedepsit de a da băuturi spirtoase minorilor, precum și de a da băuturi până la beție.

După legea asupra armatei ruse din 1874, acei din militari cari singuri conduc casele lor comerciale sau casele lor industriale, pot obține un congediū până la 2 ani. Sunt eseluși de la această favoare acei militari cari conduc omerciul de băuturi spirtoase.

În fine tot ce concernă poliția stabilimentelor este aspru observat de autoritățile competente. După codul rus starea de beție în care se află criminalul când a comis crima să consideră ca o circumstanță agravantă.

Anglia

Este țara în care progresul viciului beției și a mișeriei datorite alcoolismului a luat proporțiunile cele mai îngrijitoare, cu toate că Englezii să fălesc de prosperitatea lor și de cumînția instituțiilor seculare ce posed.

Mai multe legi datînd încă de la 1828 sau succedat până la 1872, când legea asupra licențelor „*Sicensing act*“, acordă judecătorilor o așa mare putere pentru reglementarea și poliția debitelor că, comercianții băuturilor spirtoase și cărciumarii în detaliu nemulțumiți provocară o mișcare defavorabilă contra guvernului, și cu ocașunea alegerilor generale, guvernul căzu grație concursului ce alegătorii comercianți de băuturi spirtoase dădură partidei din opoziție. Ca recompensă pentru concursul ce a dat în alegeri partidului învingător, legea din 1872 fu amendată în 1874, introducîndu-se mai multe concesiuni cărciumarilor, ca: întîrzierea orei de închiderea stabilimentelor băuturilor spirtoase; micșorarea amenzilor și a pedepsei închisorei; reducerea putereii de supravegheare a judecătorilor și chiar suprimarea unor dispozițiuni protegiuitoare pentru cei coprinși de viciul beției.

Aceste concesiuni făcute avură ca rezultat nenorocit agravarea situațiunei: ast-fel un observator serios arată, în darea de seamă a lucrărilor societăței naționale a sciințelor sociale din Londra, că victimele alcoolismului ce plătesc în fie-care an tributul lor cu viața se ridică la 50000 suflete. Chestiunea alcoolismului în Anglia este încă una din cele mai arzătoare care preocupă societățile de ajutor public, pe moralisti și pe phylantropi.

(Va urma)

CODUL COMERCIAL

Doctrină și jurisprudență asupra fie-cărui articol
in parte, in comparațiune cu articolele corespunzătoare ale
legislațiunilor streine.

DE
C. N. TONEANU

Avocat (Galați)
(Urmare 36 *)

Despre Faliment

2. Scopul și funcțiunea delegațiunii creditorilor

274.—De regulă sindicul nu poate fi ales dintre creditorii masei, și de aceea legiuitorul, pentru ca și creditorii să pôtă veghea direct la administrația falimentului, a scos din sânul lor o reprezentanță numită delegațiunea creditorilor. Cu această delegațiune, s'a sperat de legiuitor că comercianții ce-î mai acreditați și cu mai multă pricepere nu vor refusa acest mandat de încredere care nu cere o ocupațiune continuă, ci intermitentă, și care poate satisface și amorul propriu al acelora cari sunt chemați la aceasta, și ast-fel prin concursul inteligent al acestor comercianți, sarcina judecătorului-comisar să fie restrinsă în limitele necesariului cu un avantajiu real al afacerilor (Alti della commissione nicaricata etc. op. cit. No. 788). — In practică nsă la noi, nu a dat rōdele la care se aștepta legiuitorul, și prin nepăsarea și de multe ori reaua credință a membrilor lor, am ajuns la trebuința de a se propue desființarea ca o instituțiune inutilă *).

II. Notificarea numirei membrilor delegațiunii; alegerea președintelui, atribuțiunea lui și decisiunile delegațiunii.

Codul Comercial Român

Art. 737.—Sindicul este dator să încunoștiințe de imediat delegaților numirea lor.

Aceștia, pină în cinci zile de la comunicarea numirei lor, trebuie să aleagă dintre dēnșii un președinte și să l facă cunoscut tribunalului. Iar în cas contrariu delegațiunea se președează de creditorul numi: cu numărul mai mare de voturi.

Președintele represintă delegațiunea creditorilor în relațiunile sale cu *sindicul* cu judecătorul-comisar și cu tribunalul; dar delegațiunea are facultatea de a distribui indatoririle funcțiunii sale între membrii sei pe rind, sau pentru afaceri determinate.

Dacă președintele este împiedecat, ți ține locul acel dintre delegați care a fost numit cu un mai mare număr de voturi.

In cas de paritate de voturi se preferă cel mai înaintat în vîrstă.

Decisiunile delegațiunilor se iaă cu majoritate absolută de voturi.

275.—Notificarea numirei membrilor delegațiunii.—Sindicul este dator să încunoștiințe de imediat delegaților numirea lor

Codul Comercial Italian

Art. 724.—Curatorul e dator să notifice imediat delegaților numirea lor.

Aceștia sunt datori, ca în 5 zile de la notificarea numirei lor, să aleagă dintre ei un președinte și să facă aceasta cunoscut tribunalului. In cas contrar delegațiunea este presidată de creditorul numit cu mai multe voturi.

Președintele represintă delegațiunea în relațiunile cu *curatorul*, cu *judecătorul-delegat* și cu tribunalul, dar este la facultatea delegațiunii de a distribui indatoririle oficiului său între membrii sei pe rind, sau pentru unele afaceri.

Dacă președintele este împiedecat, ți ține locul acel dintre cei-1 alți delegați care a fost numit cu un mai mare număr de voturi.

In cas de paritate de voturi e preferit cel mai înaintat în etate.

Deliberațiunile delegațiunii e luate cu majoritate de voturi, după dispozițiunile articolului 359 ale codicelui de procedură civilă.

(art. 737 al 1). Aceasta se va face sau semnând de primirea notificățiunii, sau prin scrisoare recomandată la poștă. Cine nu voește să accepte trebuie să dea imediat răspuns sindicului prin mijlocul cel mai prompt și sigur; alt-fel va răspunde de or-ce daună (*).

276.—Alegerea președintelui delegațiunii.—In cinci zile de la primirea notificărei, membrii delegațiunii trebuie să aleagă dintre dēnșii un președinte și să l facă cunoscut tribunalului. Când nu se unesc, atunci cel care s'a ales cu voturi mai multe președează delegațiunea (737 al 2.) Dar se presupunem cazul în care delegațiunea este compusă din 3 persoane și nici unul din ei nu a obținut majoritatea voturilor, fie-care votează pentru sine, sau fie-care obține câte un vot, atunci nu poate fi vorba de majoritate, și deci oficiul de președinte prin analogie cu cea ce se obi-cinuește în alte casuri similare, trebuie să l ea delegatul cel mai mare în vîrstă, conform al 5 art. 737 cod. com. Oricine va fi president ales, sau ți va ține locul, trebuie să comunice tribunalului verbal sau înscris (*).

277.—Atribuțiunile președintelui.—Președintele ales, sau care ți ține locul, represintă delegațiunea creditorilor în relațiunile sale cu sindicul, judecătorul-comisar și cu tribunalul (737 al 3 pr. parte). Cu toate acestea delegațiunea are facultatea de a distribui indatoririle funcțiunii sale între membrii sei pe rind sau pentru afaceri determinate, în scopul de a nu obosi prea mult o singură persoană și de a face ca deosebitele oficiuri să fie mai adaptate cu capacitatea fie-cărui delegat (737 al 3 ult. parte). Dacă președintele este împiedecat fie din cauză de boală, de un serviciu public, sau or care alt motiv, a îndeplini funcțiunea sa, atunci ți ține locul unul din membrii care a fost ales cu voturi mai multe (737 al 4). In cas de paritate, se preferă cel mai înaintat în vîrstă (737 al 5).

278 — Decisiunile delegațiunii. Se iaă cu majoritate absolută de voturi (737 al. ultim). Legiuitorul nostru a modificat textul italian care pune pe picior de egalitate decisiunile delegațiunii cu sentințele tribunalului.—La Italiani se combate dispozițiunea din art. 724 al. ult. corespunzător cu al nostru 737 al. ult. pentru motivul că sunt două lucruri atât de distincte: deliberațiunile unei delegațiunii de creditorii și a judecătorilor, în cât nu se pote face nici o egalitate (*).

(Va urma)

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA II

Audiența de la 22 Iunie 1894

Președinția D-lui A. I. Gianni, consilier

Maria Chirovică și E. Chirovică cu Măndica P Enculescu.

Cesiune. — Ce este contractul de cesiune. — Când este perfectă cesiunea între p rți.— Dăcă remiterea materială a titlului de creanță este o condițiune esențială a cesiunii.— Ce trebuie să facă cesionarul spre a putea opune dreptul său față cu cel de al treilea.

(Art. 1391 și 1393 din codul civil).

Cesiunea este un contract consensual ce devine perfectă între părți, producând toate efectele sale, îndată ce părțile s'au învoit asupra lucrului și prețului.

*) Vidari I. No. 239.

*) Veđi proiectul de lege depus la senat anul 1894 pentru modificarea mai multor articole din codul de comerț pag 6

1) Vidari vol. I. No. 242.

2) Vidari I N. 243.

3) Vidari I, N. 545 p. ult.

Remiterea materială a titlului de creanță nu este o condițiune esențială a cesiunii.

Față însă cu cei de al treilea cesionarul nu poate opune dreptul său de cât după ce a notificat debitorului cesiunea.

Decisiunea 234/94. — Casată sentința tribunalului Ilfov, secția II cu No. 8/94 dată între Maria Chirovici și H. Chirovici cu Maria P. Enciulescu.

S'a citit raportul făcut în cauză de D-1 consilier Ch Pherekyde.

S'a ascultat: D-1 Ciocaneli avocatul recurenților Maria Chirovici și H. Chirovici în dezvoltarea motivelor de casare și D-nii N. N. Cesărescu și N. Ath. Popovici avocații intimitei Maria P. Enciulescu în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra motivului al 3-lea de casare:

»Violarea art. 1393 cod. civ. și greșită interpretare și aplicare a art. 1391 c. civ. și exces de putere.

»Eū am dovedit tribunalului că cesiunea mea este făcută în conformitate cu dispozițiunile legii, cu mult înainte de urmărirea D-nei Elisa Popescu și că am notificat această cesiune Debitorului D-na Mândica P. Enciulescu conform art. 1393 c. civil înainte de a fi făcut plata către D-na Elisa Popescu; tribunalul ne ținând seamă de toate acestea a violat art. 1393 sus citat și face o greșită interpretare și o rea aplicațiune a art. 1391 sus citat, omițând și un exces de putere, când declară în hotărârea atacată cu recurs, că cesiunea mea nu are valoare, de ore ce titlul de creanță e în mâinile altei persoane (Elisa Pope. cu).»

Având în vedere, că din coprinsul art. 1391 din cod. civil reiese că cesiunea este un contract consensual și că este perfectă între părți și produce toate efectele sale îndată ce părțile s'au învoit asupra lucrului și asupra prețului, că prin urmare remiterea materială a titlului de creanță nu este o condițiune esențială a cesiunii;

Că însă față cu cei de al treilea, cesionarul nu poate opune dreptul său, prescrie art. 1393 din codul civil, de cât dupe ce a notificat debitorului cesiunea;

Considerând că, în speță, se constată din sentința atacată cu recurs și din actele prezentate de părți că cesiunea creanței de 1000 lei ce un Grigoriu avea să ia de la Mândica Enciulescu, intimată în recurs și pe care a cedat-o recurenței Maria Chirovici, această cesiune a fost notificată debitorului Mândica Enciulescu înainte ca dânsa să fi fost urmărită pentru aceiași sumă de Elisa Popescu, deținătoare titlului de creanță cedat de Grigoriu recurenței Maria Chirovici, și că dacă n'a ținut nici un compt de acea notificare și nu s'a înfățișat când a fost chemată pentru a se valida sequestru făcut în mâinile sale și n'a arătat ce drepturi avea asupra creanței în cesiune, dânsa trebuie să sufere consecințele neglijenței sale.

Considerând că tribunalul, judecând că cesiunea făcută de Grigoriu recurenței Maria Chirovici nu este valabilă pentru că dânsul nu ia remis și titlul de creanță, a dat o greșită interpretare art. 1391 codul civil și deci motivul invocat este întemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, casează.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI, SECȚIA I

Președinta d-lui **E. G. Economu**, membru

Decisiunea comercială No. 4/94

C. Nicolovitz cu Ștefan Panait

Cambia.— Gir.— Dacă girantul unei cambii poate avea contra emitentului și acțiunea fidejuserului prevăzută de art. 1673 al. I codul civil.

Cambia.— Gir.— Dacă termen le prevăzute pentru acțiunea recursoriă de către art. 345 din codul comercial. sunt aplicabile emitentului cambiei sau a fost prevăzute numai în interesul giranților.

Cambia.— Gir.— Ce obiect are acțiunea în desdaunarea făcută de girant contra emitentului. Dacă consemnarea sumei din cambie este acest obiect.

(Art. 344, 345, 351 și 941 cod. comerc. Art. 1673 al. I c. c.)

1) *Girantul unei cambii, independent de acțiunea recursoriă ce ar avea în cazul când ar fi plătit în locul emitentului, cambiele emise de acesta, mai are și acțiunea acordată fidejuserului de art. 1673 al. I din codul civil, adică dânsul, în calitate de fidejuser, chiar dacă n'ar fi plătit cambie girată de el, poate cere desdaunarea de la debitor, pentru justul motiv de a putea fi pus la adăpostul urmărilor creditorului și de a fi ferit de pericolul insolvenței debitorului.*

2) *Termenul prevăzute de art. 345 din codul comercial, relative la exercitarea acțiunii de recurs, nu sunt aplicabile emitentului cambiei, de oare ce aceste termene s'au prevăzut numai în interesul giranților, pentru ca aceștia să nu rămână mult timp în incertitudine în privința consecințelor angajamentului luat prin girarea cambielor.*

3) *Desdaunarea ce girantul unei cambii poate cere de la emitentul acelei cambii nu poate avea alt obiect de cât descărcarea sa de obligațiunea ce a contractat, lucru care nu se poate obține de cât obligându-se emitentul cambiei să consemneze o sumă de bani egală cu quantumul cambiei girate de oare-ce consemnarea sumei este o siguranță suficientă pentru giranțe care să garanteze eficacitatea recursului său ulterior contra emitentului.*

Curtea,

Având în vedere apelul făcut de C. Nicolovitz în contra sentinței trib. Brăila No. 397/93;

Considerând că, acest proces a luat naștere în următoarele împrejurări:

Ștefan Panait, în calitate de emitent a trei cambii și C. Nicolovitz ca girante au fost condamnați în mod definitiv să plătească solidar lui L. Gueret sumă de 1121 lei ⁶⁰/₁₀₀, în urmă Nicolovitz exercitând acțiunea recursoriă a cerut de la trib. ca St. Panait să fie obligat a-i plăti aceiași sumă la care și dânsul, în calitate de girant, este condamnat către Gueret, acțiune pe care trib. Brăila respingând-o prin sentința cu No. 397/93, Nicolovitz a făcut apel care este a se judeca astăzi.

Considerând că faptele, cum că cambiele au fost emise de St. Panait și numai girate de Nicolovitz și că ambii sunt condamnați în mod solidar la plată către purtătorul Gueret, se constată cu sentința trib. Brăila No. 28/93 confirmată prin decis. Curtei Galați II-a No. 17/93, fapte care de alt-fel nu s'au contestat de intimatul S. Panait în instanță.

Considerând că St. Panait, ca mijloc de apărare, a invocat art. 344 c. com. susținând că numai atunci Nicolovitz ca girant s'ar putea întoarce în contra sa, când ar fi plătit lui Gueret, or această plată nefăcând-o, nici acțiunea recursoriă nu poate avea.

Considerând, ca acest mijloc este ne fondat de ôre-
ce Nicolovitz ca garant, independent de acțiunea recursorie
ce ar avea în cazul când ar fi plătit cambiele e-
mise de St. Panait, mai are încă și acțiunea ce îi
acordă art. 1673 al I c. civ., în adevăr dînsul nu nu-
mai că a fost urmărit în judecată pentru a plăti în
calitatea sa de girante, dar chiar a fost condamnat
definitiv la plată și prin urmare cu atât mai mult
poate să useze de dreptul prevăzut în art. 1673 c. civ.

Considerând că conform art 1673 c. civ fidejuratorul
și fără a fi plătit poate să reclame desdaunarea de la
debitor, pentru justul motiv ca să poată fi pus la a-
dăpostul urmăririlor creditorului și să fie ferit de pe-
ricolul insolabilității debitorului.

Considerând că termenele prevăzute în art. 345 c.
com. relative la exercitarea acțiunii de recurs, nu
sunt aplicabile emitentului cambiei, ele s'au prevăzut
numai în interesul giranților pentru ca aceștia să nu
remână mult timp în incertitudine în privința conse-
cincilor angajamentului, iar nu și în folosul emitentulu-
lui, care cerând cambia este debitor direct și prin-
cipal, și prin urmare în tot-d'auna obligat să și plă-
tească datoria, neputîndu-se libera de cât prin pre-
scripțiunea de 5 ani prevăzută de art. 941 al II c. com.
ceia ce reese în mod invederat din cuprinsul art. 351
c. com.

Că dar Nicolovitz în calitatea sa de garant poate
exercita contra lui St. Panait, debitorul principal, ac-
țiunea acordată de art. 1673 al I, cod. civ.

Considerând să desdaunarea pe care cauținea poate
în acest caz să o reclame de la debitor, nu poate
avea alt obiect de cât descărcarea sa de obligațiunea
ce a contractat, lucru care nu se poate obține de cât
obligându-se debitorul se consemneze o sumă de bani
egală cu quantumul obligațiunii cauționate, de oare-ce
garantul ne-plătind nimic creditorului, nu poate cere
nici el ca debitorul să plătească ceva, ci numai ca
să consemneze suma și aceasta este o siguranță sufi-
cientă pentru dînsul care să garanteze eficacitatea
recursului său ulterior.

Pentru aceste motive,

Admite apelul.

(ss.) E. G. Economu, Abgarovicî, Rămniceanu și Dobricénu

TRIBUNALUL DE MEHEDINȚI SECȚIA II

Audiența de la 24 Mai 1894

Președinția d-lui M. Paraschivescu, Președinte

Sentința Civilă No. 39

N. Burileanu cu Casieria generală de Mehedinți

Urmărire.—Ce venituri poate urmări statul în baza legii
de urmărire.

Convențiune. Ce cuprinde o convențiune.

Contract de arendare.—Ce drepturi are statul față cu a-
rendașii săi, când aceștia contravin art. 25 din condiți-
unile generale de arendarea moșiilor statului.— Dacă poate
se-i supună la amendă.

(Art. 1 și 7 din legea de urmărire. Art. 984, 1073 1075 și
1078 codul civil. Art. 25 din condițiunile generale de are-
ndarea moșiilor statului).

1) Statul nu poate urmări și încasa în baza legii de
urmărire, alte venituri de cât acelea ce rezultă din
roluri, contracte sau alte acte legale de datorii.

2) Ori-ce convențiune nu cuprinde de cât lucru-
rile asupra cărora părțile și-au propus a con-
tracta.

3) Statul nu poate, dupe conținutul contractelor
de arendarea moșiilor sale, să supună la amendă
pe arendași pentru neîndeplinirea condițiunilor
stabilite prin art. 25 din menționatele condițiuni,

avînd numai dreptul de despăgubiri civile în caz
de contravenire din partea arendașului.

S'a ascultata apelantul N. Burileanu prin Dl. avocat Fr.
Milescu în dezvoltarea motivelor de apel, în lipsa inti-
matea Casierii generală.

Tribunalul deliberând,

Avînd în vedere apelul făcut de Dl. N. Burileanu cu
petiția înregistrată la No. 6747/94, contra încheerii d-lui
Casier General de Mehedinți No. 1760/94, prin care i s'a
respins contestațiunea ce a ridicat Contra urmării ce
i s'a făcut pentru plata sumei de lei 384 bani 56 ca a-
mendă pentru faptul că în modul de cultură al pămên-
tului din moșia Buriluța ce ține cu arenda de la Stat,
nu a respectat obligațiunile impuse prin art. 25 din con-
dițiunile generale de arendare;

Avînd în vedere încheierea Casierii generale, prin
care i s'a respins ca nefundată contestațiunea apelan-
tului;

Considerând că în baza dispozițiunilor art. 1 și 7 din
legea de urmărire, Statul nu pôte urmări și încasa în
baza acestei legi alte venituri de cât acelea ce rezultă
din roluri, contracte, sau alte acte legale de datorii;

Considerând că ori-ce convențiune nu cuprinde de cât
lucrurile asupra cărora părțile și-au propus a contracta,—
art. 984 C. C.; — Că atât din cuprinsul contractului de
arendarea moșiilor Statului, nu rezultă pentru Stat drep-
tul de a supune la amendă pe arendași pentru neînde-
plinirea condițiunilor stabilite prin art. 25 din menționa-
tele condițiuni; — Că ast-fel fiind, Statul nu pôte avea
de cât dreptul de despăgubiri civile în caz de contrave-
nire din partea arendașului la menționatele condițiuni,
comform art. 1073, 1075 și 1078 din Codul Civil;

Că, în speciă Statul neputînd determina singur des-
păgubirile civile ce i se cuvine, nu pote încasa suma
pentru care apelantele este urmărit, de cât pe calea de
judecată, singura chemată a o constata și determina, în
casul când părțile nu le a prevăzut prin contract com-
form art. 1087 din Codul Civil;

Că ast-fel fiind, apelul D-lui N. Burileanu, găsindu-se
întemeiat, Tribunalul cată a-l admite și dispune restitui-
rea sumei consemnată de numitul apelant.

Pentru aceste motive redactate de D-nu judecător
Crassan, Tribunalul admite apelul.

(ss) M. Paraschivescu și I. Crassan.

DIVERSE.

Un bărbat curios.—Acum cât-va timp, un învătător
a nume Pêrin, dintr'o comună din departamentul Somme
(Franța) se căsătorii, și imediat după căsătoria dispăru,
ascundîndu-se prin păduri, unde a trăit mîncînd car-
tofi cruzi și rădăcini de plante. După trecere de trei
săptămâni se duse acasă la mama sa într'o comună de
lângă orașul Abbeville.

Soția sa însă nu a pierdut timpul și a intentat acți-
une de divorț, înaintea tribunalului civil din Amiens,
invocînd ca motiv că a fost părăsită de soțul său.

Înaintea tribunalului, Pêrin a alegat ca motiv al fu-
gei sale, rătăcirea sôceri!

Aceleași, pretutindeni, soacrele !!

Tribunalul neadmitînd ca scusă această explicațiune
dată de soțul fugar, și considerînd atât scandalul prin-
cincuit prin părăsirea soției, cât și faptul că tînăra soție
a rămas . . . tot fată ca și înainte de căsătoria, cum a-
testă două medici printr'un certificat, ca injurii destul
de grave care să facă admisibilă cererea de despărțenie
introdusă de soție, a pronunțat imediat divorțul.